

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 1 d.d. 9 januari 2009
(mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. E.M. Dil - Stork en mr. P.A Offers)**

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- de door partijen met de Raad van Toezicht Verzekeringen en de Ombudsman Financiële Dienstverlening gevoerde correspondentie;
- de klacht van 17 september 2007 met bijlagen;
- de brieven van 9 november 2007, 12 en 27 februari 2007 (bedoeld is: 2008), 19 en 27 maart 2008 met bijlagen van Consument, waaronder het ingevulde en ondertekende vragenformulier;
- het antwoord met bijlagen van Aangeslotene van 6 juni 2008;
- de repliek van Consument van 20 juni 2008;
- de dupliek met bijlagen van Aangeslotene van 21 juli 2008;
- de brief met bijlage van Consument van 8 augustus 2008;
- de brief met bijlage van Aangeslotene van 12 augustus 2008;
- de brief van Consument van 17 oktober 2008.

- de pleitnotitie van Consument, ingediend tijdens de nader te noemen zitting van 30 oktober 2008. De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op donderdag 30 oktober 2008, waar partijen zijn verschenen:

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1 De motorfiets van Consument en het kentekenbewijs ervan zijn in juni 2006 gestolen. De verzekeraar van de motorfiets (hierna: de verzekeraar) heeft geweigerd de schade uit te keren omdat niet voldaan is aan de in de polis gestelde verplichting hem alle delen van het kentekenbewijs over te dragen.

2.2 Consument heeft bij Aangeslotene een rechtsbijstandverzekering afgesloten en heeft haar om rechtsbijstand ter zake van voormelde weigering gevraagd. Deze heeft op 28 augustus 2006 bericht dat zij geen mogelijkheden ziet de verzekeraar aan te spreken. Een in het kader van de geschillenregeling ingeschakelde advocaat heeft vervolgens echter bericht dat een procedure tegen de verzekeraar een redelijke kans van slagen heeft.

2.3 Artikel 8.2 van de van toepassing zijnde algemene polisvoorwaarden van rechtsbijstandverzekering bepaalt:

‘De geschillenregeling

a. Als de verzekerde het oneens blijft met het oordeel van (Aangeslotene) over de regeling van het geschil waarvoor hij beroep op de verzekering heeft gedaan, dan kan hij (Aangeslotene) schriftelijk verzoeken dit meningsverschil voor te leggen aan een advocaat naar zijn keuze uit een lijst van advocaten, die (Aangeslotene) op verzoek aan hem verstrekt. Deze advocaten zijn niet in loondienst van (Aangeslotene).

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

b. (Aangeslotene) legt dan dit meningsverschil, met alle relevante stukken, voor aan de gekozen advocaat en verzoekt hem zijn oordeel te geven. Desgewenst verwoordt de verzekerde ook zelf nog eens het meningsverschil.

Het oordeel van de advocaat is bindend voor (Aangeslotene). (...)

c. De verlening van rechtsbijstand wordt door (Aangeslotene) voortgezet in overeenstemming met het oordeel van de advocaat (...).

(...)

f. Deze geschillenregeling is niet van toepassing op een meningsverschil over de regeling van het geschil tussen de verzekerde en een advocaat of een door (Aangeslotene) ingeschakelde externe deskundige.'

3 Geschil

3.1 Consument vordert blijkens de samenvatting in de pleitaantekeningen van zijn gemachtigde verklaringen van recht omtrent de volgende onderwerpen:

a Aangeslotene heeft de behandelaar die de zaak kansloos achtte, na het bindend advies van de advocaat de zaak verder laten behandelen en zo het vertrouwen van de verzekerde beschaamd;

b Aangeslotene heeft voor de verzekerde en voor de Commissie relevante informatie achtergehouden door niet het coulancevoorstel van de verzekeraar over te leggen;

c Aangeslotene heeft onjuiste informatie verstrekt omtrent het onder 3.1 b vermelde;

d Aangeslotene onthoudt verzekerde een kopie van het volledige dossier (met inbegrip van alle correspondentie, e-mails en telefoonnotities);

e artikel 8.2 lid c van de polisvoorwaarden is in strijd met artikel 4:68 WFT;

f artikel 8.2 lid c van de polisvoorwaarden is in strijd met ethische normen uit de rechtspraak, met name van advocaten;

g artikel 8.2 lid a van de polisvoorwaarden is in strijd met artikel 4:69 lid I WFT;

h Consument heeft ex artikel 3.1 aanhef en sub d van de polisvoorwaarden dekking voor de redelijke kosten van rechtsbijstand indien hij op een of meer punten in het gelijk wordt gesteld.

3.2 Consument vordert voorts:

a voortzetting van de zaak door een advocaat naar zijn keuze op kosten van Aangeslotene;

b vergoeding door Aangeslotene van de wettelijke rente over de toekomstige schadevergoeding;

c veroordeling van Aangeslotene in de kosten van dit geding;

d een verklaring voor recht dat Aangeslotene toerekenbaar is tekortgeschoten door ten onrechte het dossier te sluiten;

e toepassing van artikel 24.3 van het Reglement door de Voorzitter van de Commissie.

3.3 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

1. Consument heeft Aangeslotene op 29 augustus 2007 gevraagd de zaak uit te besteden aan een advocaat naar zijn keuze, maar zij heeft daarop niet gereageerd. Zij blijft voorts weigeren de Commissie op de hoogte te houden van de stand van zaken.

2. De geschillenregeling in de polis is in strijd met de wet, met name de artikelen 4:68 en 4:69 WFT.

De regeling geldt als 'de verzekerde het oneens blijft', in plaats dat het wettelijk voorschrift gevolgd wordt de verzekerde op de geschillenregeling te wijzen 'telkens wanneer zich een belangenconflict voordoet of er een verschil van mening bestaat'. Artikel 8.2 lid a is in strijd met artikel 6:236 sub n BW

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

doordat het voorziet in geschilbeslechting door een advocaat die Aangeslotene heeft geselecteerd in een door haar opgestelde lijst van advocaten.

3. Artikel 8.2 lid c is onaanvaardbaar en in strijd met de bedoeling van artikel 4:68 WFT. Na haar negatieve standpunt omtrent de haalbaarheid van de zaak, kan Aangeslotene niet zelf de rechtsbijstandverlening voortzetten. Consument heeft in deze zaak uiteraard geen vertrouwen meer in haar.

4. Aangeslotene heeft een extra drempel opgeworpen door Consument te vragen waarom hij het met haar standpunt oneens is. Een juridische onderbouwing mag van verzekerde niet verlangd worden als hij het standpunt van Aangeslotene niet deelt.

5. Ook met artikel 8.2 lid f is Consument het oneens. Aangeslotene kan zo een verzekerde het wettelijk recht op de geschillenregeling ontzeggen als zij zelf namens de verzekerde een advocaat heeft ingeschakeld.

6. Aangeslotene is in verzuim doordat zij toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar verplichtingen uit de verzekeringsovereenkomst, laatstelijk doordat zij nalaat Consument te adviseren omtrent het aanbod van de verzekeraar en een kopie van dat aanbod over te leggen. Aldus is sprake van voor Consument onbekende feiten. Voorts kwam zij pas door de inschakeling van de Commissie tot nadere actie. Bij brief van 12 februari 2008 had Consument Aangeslotene al toestemming gegeven om de in zijn belang gewenste acties te ondernemen. Door de toepassing van de geschillenregeling staat bindend vast dat zij hem onjuist heeft geadviseerd en ten onrechte de rechtsbijstand heeft beëindigd. Gelet op het advies van de advocaat had zij een procedure moeten starten. Tijdig voor het verstrijken van het aanbod van de verzekeraar wil Consument dan ook een advocaat kunnen inschakelen om op kosten van Aangeslotene die procedure te starten. Gelet op de ook thans weer bestaande meningsverschillen over de verdere behandeling van de zaak zal de geschillenregeling wederom toepassing moeten vinden, maar Aangeslotene heeft Consument daarop niet gewezen.

3.4 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd. Aangeslotene heeft op 2 februari 2007 bericht de zaaksbehandeling conform het advies van de in het kader van de geschillenregeling ingeschakelde advocaat voort te zetten. Er was geen reden de zaak over te dragen aan een advocaat naar keuze van Consument. Wel is het dossier intern overgedragen aan een andere jurist die zich bereid heeft verklaard de zaak conform het advies van de bij de geschillenregeling ingeschakelde advocaat voort te zetten. Deze heeft op 26 maart 2007 een conceptbrief voor de verzekeraar aan de gemachtigde toegezonden en gevraagd om een kopie van de aankoopnota van de motorfiets. Na bericht van de gemachtigde dat de kwestie aan het Klachteninstituut Verzekeringen was voorgelegd, heeft Aangeslotene een afwachtende houding aangenomen. Op 29 augustus 2007 verzocht de gemachtigde de conceptbrief van 26 maart 2007 alsnog aan de verzekeraar te zenden. Dit op voorwaarde dat als deze niet tijdig aan de sommatie gehoor zou geven, Aangeslotene onmiddellijk een advocaat naar keuze van Consument zou inschakelen. Aangeslotene antwoordde op 26 september 2007 dat deze voorwaarde niet werd aanvaard, tenzij het procesmonopolie gold. Om dat te kunnen beoordelen verzocht zij om bescheiden omtrent de dagwaarde van de gestolen motorfiets. Een gave kopie van de aankoopnota heeft zij echter niet ontvangen. Op 10 januari 2008 is de conceptbrief naar de verzekeraar gestuurd. De gemachtigde stuurde echter aan op een procedure tegen de verzekeraar. Aangeslotene heeft daartegenover benadrukt dat minnelijk overleg de voorkeur had. Als dat geen succes had kon alsnog geprocedeerd worden. De verzekeraar bleek vervolgens bereid de dagwaarde minus het eigen risico

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

te vergoeden zonder toezending van de eigendomspapieren. Op 28 maart 2008 heeft Aangeslotene nogmaals gevraagd om een reactie op het voorstel van de verzekeraar. De gemachtigde antwoordde dat Consument eerst advies van Aangeslotene verwachtte over het voorstel alvorens te beslissen. Aangeslotene heeft de verzekeraar bericht dat Consument zich beraadde. De verzekeraar liet daarop weten het aanbod gestand te doen tot 1 december 2008.

1. De afwikkeling van het geschil met de verzekeraar.

Pas door een brief van 19 maart 2008 werd duidelijk dat Consument bezwaar had tegen de door de verzekeraar vastgestelde dagwaarde en dat hij gederfde financieringsrente/ wettelijke rente stelt. Uiteraard is Aangeslotene bereid de dagwaarde door een onafhankelijke motorrijtuigexpert te laten beoordelen. Omdat de verzekeraar zich enkel coulancehalve bereid heeft verklaard tot uitkering, ligt voor de hand eerst te vragen of hij, indien een expert tot een hogere dagwaarde concludeerde, bereid zou zijn tot een hogere uitkering en rentevergoeding. Als hij dat niet zou zijn, resteerde enkel een gerechtelijke procedure. Het is aan Consument daarover te beslissen. Aangeslotene wijst wat de rentevordering betreft elke verantwoordelijkheid af. De vertraging is haar niet te verwijten. Immers, direct na de melding dat Consument zich niet kon vinden in haar haalbaarheidsoordeel, is de geschillenregeling toegepast. Daarna heeft zij zich direct bereid verklaard de zaak conform het advies van de advocaat verder op te pakken. Pas bijna een jaar later kreeg zij toestemming haar brief aan de verzekeraar te verzenden. Ook nu is het wachten op instemming van Consument om met de verzekeraar contact op te nemen over dagwaarde/rente.

2. Communicatie met Geschillencommissie

Omdat Aangeslotene pas op 9 januari 2008 wist dat de zaak daadwerkelijk bij de Commissie in behandeling was, heeft zij deze niet eerder benaderd.

3. Geschillenregeling c.a./vertrouwensbreuk

- Artikel 4:69 WFT (vroeger artikel 62 WTV) bepaalt dat de verzekeraar 'telkens wanneer' een verschil van mening bestaat de verzekerde op de geschillenregeling moet wijzen. De zinsnede 'oneens blijft' in de polisvoorwaarden ziet erop dat Aangeslotene in overleg treedt met de verzekerde over het mogelijk verschil van inzicht. Blijven zij dan van mening verschillen, dan wordt de zaak voorgelegd aan een door de verzekerde gekozen advocaat. De woorden 'telkens wanneer' in artikel 4:69 WFT hebben geen andere betekenis dan de positie van verzekerde zodanig te waarborgen dat hem bij een verschil van inzicht over de haalbaarheid of de juridische aanpak van zijn zaak een beroep op de in artikel 4:68 WFT bedoelde procedure toekomt. De woorden 'telkens wanneer' hebben voor het vaststellen van de vraag of sprake is van een verschil van mening verder geen zelfstandige betekenis. Is er een dergelijk verschil van mening, dan past Aangeslotene vanzelfsprekend de wettelijke regeling toe.

- Direct na ontvangst van het advies van de advocaat heeft Aangeslotene bericht conform het advies de zaak verder te behandelen. Zodra dit advies in het kader van de geschillen-regeling er is, is het meningsverschil uit de wereld en kan de dossierbehandeling, mits conform het advies, worden voortgezet. Niets verzet zich ertegen dat dit intern geschiedt, tenzij directe rechtsmaatregelen vereist zijn en het procesmonopolie geldt. Bovendien is een andere jurist bij Aangeslotene met de verdere behandeling van de zaak belast. Zij heeft vele gespecialiseerde medewerkers in dienst.

- De extra drempel waarover Consument spreekt berust op een misverstand aan de zijde van de toenmalige behandelaar van Aangeslotene. Wel is in het algemeen wenselijk dat de verzekerde duidelijk maakt wat het geschilpunt tussen hem en Aangeslotene is.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

- De geschillenregeling is – zo blijkt ook uit artikel 4:68 WFT – bedoeld voor de situatie waarin sprake is van een verschil van mening tussen verzekeraar en verzekerde. Die situatie doet zich niet voor bij een verschil van mening tussen verzekerde en zijn advocaat, ook indien deze namens de verzekerde door de verzekeraar is ingeschakeld.
- Artikel 8.2 sub a van de polisvoorwaarden. Consument heeft bezwaar tegen de verplichte keuze uit een lijst van advocaten. Aangeslotene heeft hierop echter geen beroep gedaan. In de nieuwste voorwaarden is de zinsnede verwijderd. Daarmee is uitvoering gegeven aan Uitspraak Nr. 2005/006 Rbs van de Raad van Toezicht Verzekeringen, zoals ook door de Raad is geconstateerd in Uitspraak Nr. 2006/069 Rbs.
- De door Consument gestelde vertrouwensbreuk – omdat na de uitspraak ingevolge de geschillenregeling Aangeslotene zelf de behandeling van de zaak voortzette – is niet gemotiveerd en weinig begrijpelijk. De zaak werd immers voortgezet met inachtneming van de uitspraak ingevolge de geschillenregeling.

4. Tekortschieten, aansprakelijkheid en kostenvergoeding

Van tekortschieten is geen sprake. Aangeslotene gaf enkel haar professionele oordeel dat de zaak geen redelijke kans op succes bood. Dat de advocaat wel mogelijkheden zag, houdt niet in dat zijn oordeel juist is. De vordering tot schadevergoeding mist een rechtsgrond. Artikel 3.1 sub d van de Algemene polisvoorwaarden voorziet uitsluitend in vergoeding van de redelijk gemaakte kosten van rechtsbijstand als verzekerde in een onherroepelijk vonnis gelijk krijgt. Verder blijkt uit niets dat Consument een concrete betalingsverplichting jegens de gemachtigde heeft. Bovendien bestond voor de inschakeling van de gemachtigde geen grond. Aangeslotene is niet in staat gesteld de zaak actief te behandelen. Zonder de aanhoudende discussie met de gemachtigde was de zaak allang afgehandeld. Een verklaring voor recht kan alleen de rechter geven.

4. Zitting

4.1. Ter zitting hebben Consument en Aangeslotene hun standpunten nader toegelicht. Consument heeft het bij brieven van 8 augustus en 17 oktober 2008 gedane verzoek tot aanhouding van de zaak herhaald. Aangeslotene heeft verklaard een aanhouding niet te wensen.

5. Beoordeling

5.1 De Commissie ziet geen aanleiding om de behandeling van het geschil, dat partijen uitvoerig hebben toegelicht, aan te houden. Zij acht zich voldoende door partijen voorgelicht om tot een oordeel omtrent het geschil te komen.

5.2 Consument heeft om verklaringen voor recht gevraagd. Blijkens artikel 3:302 BW is echter aan de burgerlijke rechter voorbehouden om een verklaring voor recht uit te spreken. Verklaringen voor recht zal de Commissie derhalve niet uitspreken.

5.3 Voor zover Consument in plaats daarvan zou bedoelen de Commissie te verzoeken te oordelen dat Aangeslotene jegens hem in verzuim is omdat zij toerekenbaar is tekort-geschoten in de nakoming van haar verplichtingen uit de rechtsbijstandverzekering, is de Commissie van oordeel dat van een dergelijk verzuim geen sprake is.

- Omtrent hetgeen (de gemachtigde) van Consument heeft aangevoerd in 3.1 a, e, f en g heeft de Commissie reeds geoordeeld in zijn uitspraak nr. 18 van 1 september 2008 in zaaknummer KSC07-

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

0025. Die uitspraak betreft een zaak die door dezelfde gemachtigde als in deze zaak is ingediend en betreft dezelfde Aangeslotene. De gemachtigde heeft niet – ook niet ter zitting – gemotiveerd waarom de thans voorliggende zaak in dit opzicht anders zou zijn. In die uitspraak heeft de Commissie geoordeeld:

'5.3. Aangeslotene heeft verklaard dat hij na Uitspraak Nr. 2005/006 Rbs van de Raad van Toezicht Verzekeringen onder 'lijst van advocaten' in het toen nog geldende artikel 10.1 van de Algemene polisvoorwaarden verstaat alle in Nederland gevestigde en werkzame advocaten. Daarmee stemt overeen dat hij aan Consument heeft gevraagd een advocaat aan te wijzen die in het kader van de geschillenregeling advies zou uitbrengen. In zoverre heeft Aangeslotene een toepassing gegeven aan artikel 10.1 die in overeenstemming is met artikel 4:68 WFT.' en:

'5.4. Aangeslotene kon voorts, nadat de door Consument aangezochte advocaat advies had uitgebracht, aan Consument berichten dat hij op grond van artikel 10.3 van de Algemene polisvoorwaarden conform dat advies tot dagvaarding van de wederpartij zal overgaan. Artikel 4:68 WFT noch enig ander wetsartikel verbiedt dat de behandelaar van Aangeslotene die eerder had geoordeeld dat een verhaalsactie van Consument geen kans van slagen had, de behandeling voortzet, maar nu met inachtneming van het advies van de advocaat. Te minder is sprake van strijd met enig wetsartikel nu Aangeslotene de behandeling in handen van een andere behandelaar heeft gegeven. De Commissie acht daarom hetgeen is bepaald in artikel 10.3 niet onredelijk bezwarend als bedoeld in artikel 6:233 a BW, zoals Consument heeft betoogd.

5.5. Aangeslotene is niet in verzuim ter zake van de uitvoering van de door Consument gesloten rechtsbijstandverzekering. Aangeslotene heeft immers direct toepassing gegeven aan de geschillenregeling en heeft zich vervolgens bereid verklaard conform het in dat kader door de advocaat uitgebrachte advies de zaak verder te behandelen.'

De Commissie neemt dit oordeel dan ook over in deze zaak.

- Onvoldoende is gebleken dat Aangeslotene in het kader van toepassing van de geschillenregeling een extra drempel heeft opgeworpen zoals door Consument is gesteld (zie 3.3 onder 4). Anders dan Consument meent, impliceert voorts het in het kader van de geschillenregeling gegeven oordeel dat afwijkt van het standpunt van Aangeslotene geenszins dat daarmee vaststaat dat Aangeslotene een tot schadevergoeding verplichtende juridische fout heeft gemaakt.

- De Commissie is voorts van oordeel dat Aangeslotene door de wijze waarop hij verklaart toepassing te geven aan de woorden 'oneens blijft' (hier in artikel 8.2 lid a van de polisvoorwaarden), niet handelt in strijd met het bepaalde in artikel 4:69 lid I WFT (artikel 62 WTV oud). Het wetsartikel, en met name ook de tekst 'telkens wanneer', staat er niet aan in de weg dat Aangeslotene eerst met de verzekerde in overleg treedt over het mogelijk verschil van inzicht en dat pas daarna, als blijkt dat zij van mening blijven verschillen en dus daadwerkelijk een verschil van mening bestaat, de zaak wordt voorgelegd aan een advocaat in het kader van de geschillenregeling.

- Hetgeen (de gemachtigde van) Consument heeft gevorderd in 3.1 b wijst de Commissie af. Aangeslotene handelde niet onjuist door in zijn e-mailbericht van 18 maart 2008 aan de gemachtigde te volstaan met een inhoudelijke weergave van het coulanceaanbod van de verzekeraar zonder het desbetreffende bericht zelve van de verzekeraar over te leggen.

- De Commissie is niet gebleken dat Aangeslotene Consument en de Commissie omtrent het onder 3.1 b vermelde onjuist heeft ingelicht. Hetgeen Consument daartoe heeft aangevoerd acht de Commissie in elk geval onvoldoende.

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

- Wat betreft hetgeen is gevorderd in 3.1 d wijst de Commissie erop dat haar uit eigen wetenschap bekend is dat de gemachtigde dit onderwerp enkele malen heeft voorgelegd aan de Raad van Toezicht Verzekeringen. Wat betreft de huidige klacht verwijst de Commissie naar Uitspraak Nr. 2007/077 Rbs waarin de Raad onder 5. heeft geoordeeld:

'Tot slot heeft klager verzekeraar verweten dat deze niet aan hem en aan de Raad een kopie van het volledige dossier, inclusief de gemaakte telefoonnotities, heeft verstrekt. Dienaangaande merkt de Raad op dat klager recht heeft op afschrift van zijn volledige dossier. Naar het oordeel van de Raad is verzekeraar echter in beginsel niet gehouden interne aantekeningen en telefoonnotities aan een verzekerde af te staan. Dat zou onder omstandigheden anders kunnen zijn, bijvoorbeeld indien verzekeraar een beroep doet op de inhoud van dergelijke notities of indien die notities in tuchtrechtelijke zin van belang zijn voor de beoordeling van een klacht. Dat zich in het onderhavige geval een dergelijke bijzondere omstandigheid voordoet, is echter gesteld noch gebleken.

Bovendien kon verzekeraar het standpunt innemen dat klager reeds beschikte over de relevante stukken uit het dossier, zodat er geen aanleiding was deze stukken aan klager toe te zenden. Verzekeraar heeft aan de Raad de relevante stukken overgelegd. Verzekeraar kon daarmee volstaan.'

De Commissie neemt dit oordeel over in deze zaak.

- Niet is gebleken dat Aangeslotene de zaak niet correct en met het oog op de belangen van Consument heeft behartigd. Integendeel, zij heeft zich ingespannen om ondanks de herhaaldelijk weinig doelgerichte en niet ter zake dienende commentaren van de gemachtigde en ondanks het uitblijven van de gevraagde informatie toch de belangen van Consument naar vermogen te dienen.

- Wat betreft artikel 8.2 lid f is de Commissie van oordeel dat Aangeslotene met juistheid heeft gesteld dat de geschillenregeling ook door de wetgever bedoeld is voor de situatie waarin sprake is van een verschil van mening tussen verzekeraar en verzekerde en dat die situatie zich niet voordoet bij een verschil van mening tussen verzekerde en zijn advocaat, ook niet indien deze namens de verzekerde door de verzekeraar is ingeschakeld.

- Gezien het hierboven geoordeelde is er geen aanleiding toe dat een door Consument gekozen advocaat op kosten van Aangeslotene de kwestie verder afwikkelt. Evenmin is er aanleiding toe dat Aangeslotene de kosten van de onderhavige procedure betaalt of wettelijke rente betaalt over een toekomstige schadevergoeding.

- Aangeslotene behoeft de door Consument gevorderde kosten van zijn gemachtigde niet te vergoeden reeds omdat het onderhavige bindend advies van de Commissie geen onherroepelijk vonnis als bedoeld in artikel 3.1 lid d van de polisvoorwaarden is.

5.4 Wat de beweerde sluiting van het dossier betreft wijst de Commissie erop dat haar uit niets is gebleken dat Aangeslotene op enig moment het dossier heeft gesloten.

5.5 Het bovenstaande leidt evenmin tot het oordeel dat het handelen van Aangeslotene strijdig zou kunnen zijn met tuchtrechtelijke bepalingen die voor Aangeslotene gelden, zodat voor toepassing van artikel 24.3 van het Reglement geen aanleiding bestaat.

6. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de klacht in alle opzichten af.